

XXIV $\frac{2}{3}$

~~Catal.~~

~~1271.~~

~~Plut.~~

~~A. t.~~

~~K⁸ 1.~~
~~72~~

SZENT ÉNEKEK

A³

NEMZETI FŐ OSKOLÁK'

TANULÓINAK

ÚJ ESZTENDŐI

AJÁNDÉKÚL.

*Caroli Deák
e. M. C. B. B.*

SZABAD KIR. SZEGED VÁRASA

TEKINTETES NEMES TANÁCCSÁTÓL >

1 8 3 6.

SZEGEDEN,

Nyomatott Grün János' betűivel.



43159



SZ. MISE' ÁLDOZATI ÉNEKEK.

Az áldozat' kezdete.

Jertek keresztény lelkek

Az Istent dicsérni ;

Szent Mise hallgatással

Urunkat tisztelni :

Mutassunk áldozatot ,

Melly Istenhez illik ;

Mellyben sz. írás szerint

Jézus megjelenik

Kyrie eleison.

A' Dicsőítés.

Dicsőség az Istennek

A' magas egekben ;

Minden ember e' földön

Éljen békességben ;

Neked Atya Úr Isten

Szívből hálát adunk ;

Te nagy dicsőségédért

Magasztalunk , 's áldunk.

Kyrie eleison.

Az Evangéliom.

Az Isten szájából jön
 Az Evangéliom;
 Mindenben, a' mit hiszünk,
 Ez a' fundamentom:
 Az Isten maga tanít
 Minket minden jóra;
 Boldog, a' ki figyelmez
 Az Ő szavaira

Kyrie eleison.

Hit-vallás.

Mi azt hisszük, és valljuk,
 Hogy egy Isten vagyon;
 Kit három személyjében
 Minden lélek áldjon:
 Az Atyát a' Fiúval,
 És a' sz. Lélekkel
 Dicsérjük, 's magasztaljuk
 Szívvel, és nyelvünkkel

Kyrie eleison.

Szent, Szent, Szent:

Mond: szent, szent, szent vagy Uram
 Szabaóth Istene;
 Kinek menyben, és földön
 Dicsértessék neve.
 Mert Ő hozzá hasonlót
 Sehol nem találhatsz.
 És emberi elméddel
 Ollyant nem gondolhatsz.

Kyrie eleison.

Úr mutatás után:

Istennek' sz. báránya
 Ki világ' bűneit
 El veszed, 's meg gyógyítod
 Lelkünknek sebeit:
 Add, hogy életünk fogytán
 Testedben, 's véredben
 Részesülhessünk méltán,
 'S maradjunk kedvedben
 Kyrie eleison.

II.

I.

Im' arczunkra borúlunk
 Előtted Istenség!
 És ének szóval áldunk;
 Hallgass meg óh Fölség!
 Törvény szerint áldozunk,
 Nyújtsál segedelmet,
 Hogy ezen buzgóságunk
 Nyerhessen kegyelmet.

II.

Téged' menybéli Atya
 Illet a' dicsőség,
 Fiaid' áldozatja,
 Imádás, szivesség:
 Engedd, háborúsággal
 Ne nyomorgattassunk;

Hogy neked bátorsággal,
'S vígan szolgálhassunk.

III.

Az Évangéliom áll
Isten' igéiből,
Ez azon fenék kőszál,
Mellyen hitünk épül:
Maga oktatott erre,
Ki nem csalhat minket,
Nyissuk föl értésére.
Tehát sziveinket.

IV.

Mi hiszünk az Atyában
Ki mély végzéséből
Mindent világ' jártában
Teremtett semmiből
Fia Istenségével
Hozzánk bocsáttatott,
'S sz. Lélek erejével
Szűztől fogantatott.

V.

Vedd Uram kegyelmedbe
A' mit föl szentelünk;
Ámbátor most elődbe
Csak bort, 's kenyért teszünk:
De Krisztusnak változnak
Vérévé, 's testévé;
Mind élők, mind holtaknak
Lelki reményévé.

VI.

Szavunkat, és szívünket
 Az égre emeljük;
 Szabaóth Istenünket
 Szentnek énekeljük:
 Uram! méltóságoddal
 Telve van föld, és ég;
 Térjen meg malasztoddal
 Minden hitetlenség.

VII.

Ki fogja meg e' csudát,
 Hogy Isten ember lett?
 'S alázván méltóságát,
 Érettünk szenvedett?
 Szinte olly nagy csudával
 Látjuk most itt jelen,
 Hitünknek világával
 Oltári Szentségben.

VIII.

Hiv lelkek örüljete
 Nagy csuda történék,
 Az Isten előttetek
 Födve megjelenék:
 Kenyér, 's bor színe alá
 Jézus teste, 's vére
 Im' magát el titkolá
 Lelkünk élelmére.

IX.

Jézus! kit e' misének
 Imádtunk titkában,
 Áldásid' kegyelmének
 Részeszits árjában;
 Tessék' Istenségednél
 Égő tiszteletünk,
 'S maradj meg hiveidnél,
 Úgy boldogok leszünk.

III.

I.

Óh Isten! szent Fölségedet
 Borúlva imádjuk;
 Oltárodnál szent Nevedet
 Dicsérjük, és áldjuk:
 Tekintsd buzgó sziveinket,
 Bocsásd meg mi bűneinket,
 Ne vesd el bűnös népedet,
 Te népedet
 Ne vesd el népedet.

II.

El veszténk örökségünket
 Tékozló fiúval,
 A' bűn be vonta szemünket
 Vakító hólyaggal;
 De fáj! keserves ügyünkre,
 Nézz töredelmes szivünkre,

Nyújtsd atyai irgalmadat
Add menyei világodat,
Világodat; menyből világodat.

III.

Mindenható kezeidnek

Alkotmányi vagyunk,
Segítségét kegyelmednek
Nyerje gyarlóságunk;
Im' föl tesszük oltárodra
Tekints nagy ajándékunkra
Mert szent Fiad föl áldozta
Ugyan ezt, keresztfán adta
Értünk adta, Értünk halván adta.

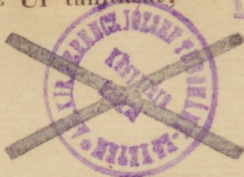
IV.

Dicsőség az Istennek:

Szenteltessék neve;
Őt áldja mind egeknek
Mind földnek térsége;
Dicsérje, 's magasztalja
Három Személyjében;
Ég, föld urának vallja,
Egy Istenségében.

V.

Isten föl jegyeztette,
A' mit ki jelentett;
A'val szelídítette
A' vad nemzeteket;
Boldog a' ki hallhatja
Az Úr tanítását,



És a' ki azt meg tartja,
El nyeri jutalmát.

VI.

Oh Mindenható! ím' porában
Imád, és vall alkotványod;
Mint Istenében, és atyában
Hiszen meg kereszteltt nyájod;
Hiszen Fiúban, ki Atyától
Öröktől fogva született,
És magára Szűz Máriától
Szent Lélek által testet vett.

VII.

Isten! ez áldozatját
Szolgádnak kezéből
Vedd buzgó ajándékját
Népednek szívéből;
Hogy bűnünkért ne fenyíts,
Sőt ha baj, szükség ér
Engeszteljen, hogy segíts.
Leendő Test, és Vér.

VIII.

Mondjátok, hogy: szent, szent, szent
Szabaóth Istenünk!
Igy magasztalják Istent
Az angyalok velünk:
Nagy Isten! szent Fölséged
Mind menyben, mind földön
Dicsértessék szent neved
Most, és mind örökön.

IX.

Atyánk! ki vagy a' magas égben,
 Nézz kegyesen ez oltárra;
 Lásd sz. Fiadat e' Szentségben,
 Emlékezz el szánására,
 Keserves kín-szenvedésére
 Ártatlan áldozatunknak;
 Szerzette halála, és vére,
 Hogy hivassunk fiainak.

X.

Ah nézd! Jésus testéből
 Váltságunknak bére
 Mint hull kegyes szivéből
 Utolsó csepp Vére;
 El törölte bűnünket
 Elég - tételével,
 Békéltetett bennünket
 Az igaz Istennel.

XI.

Uram! nem vagyok méltó
 Szent Testeddel élni;
 De add, hogy legyek méltó,
 Már nem fogok félni.
 Óh Istennek báránya!
 Légy üdvösségünknek
 Szerzője, táplálmánya
 Sohajtó lelkünknek!

XII.

Menyeknek sz. báránysa
Már föl áldoztatott;
Meg Váltónk hagyományja
Így végre hajtattott.
Háláljuk jó voltodat
Kegyelmes Istenünk!
Atyai áldásodat
Add e'vel megnyernünk.

ÜDVÖZÍTŐNKNEK

az Oltári Szentségben imádása.

1. Imádlak nagy Istenség,
Test 's vér titkos mély szentség
le borulva.
Itt vagy Isten', 's Emberség,
Véghetetlen nagy Fölség
föl áldozva.
2. Üdvözlégy örök' manna!
Ennél többet ki adna,
nincs mód benne.
Nem lehetett olly jóság
Hogy teljes szent Háromság
többre menne.
3. Im' szent Testével táplál,
Ne ártson örök halál,
melly segítség!

Szent Vérével harmatoz ,
 Így szelídit magához
 ez Istenség.

4. Soha többé nem vétek ,
 Már te hozzád meg térek ,
 légy kegyelmes ;
 Fogadom le borúlva ,
 Sűrű könnyim' hullatva
 Óh meg ne vess.

II.

1. Hitünknek szent titka ,
 Drágalátos Manna ;
 Seregeknek ura
 Királyok' királyja ;
 Imádunk Angyali kenyér ;
 Váltságunkért adatott bér ,
 Drága sz. Test, és Vér.

2. Áld meg országunkat ,
 Mi magyar Hazánkat ,
 Vezéreljed jóra
 A' mi Királyunkat ;
 Áld meg Elöljáróinkat ,
 Tarts békében minnyájunkat
 Krisztus Teste, és vére.

3. Izrael fiait
 Ki meg oltalmaztad ,

Ellenségnek földjén
 Mannával tápláltad;
 Táplálj minket sz. Testeddel,
 Drágalátos sz. Véreddel,
 Isteni erőddel.

4. Halálunk óráján,
 Add, hogy Téged méltán,
 Hittel, reménységgel
 'S buzgó szeretettel,
 Vehessünk itt ez életben,
 Holtunk után az egekben,
 Dicsérjünk szüntelen.

5. Jöjjetek Angyalok,
 Menyei szent Karok,
 Örömmel áldjátok,
 Szent, szent ki-áltsátok.
 Üdvözlégy oltári Szentség,
 Kenyér színben egy Istenség
 Menyei nagy Fölség!

III.

Ez nagy szentség valóban,
 Ezt imadjuk minnyáján
 Mellyet Jézus nekünk hagyott
 Testamentomban.

Egyben van itt Test, és vér,
 Melly minden kincessel föl ér;

Vétkeinket meg esmérven

Minden jót ígér.

Állj mellettünk nagy Isten,

Rejtett e' kenyér színben,

Oh irgalmazz, kérünk hallgass

Minden szükségben.

Te, benned van reményünk,

Életünk, egészségünk,

Egyedül csak Téged kérünk

Légy segítségünk.

Add, hogy készen lehessünk,

Jó, ki múltást nyerhessünk.

E' világból, ha ki törülsz

Veled élhessünk.

IV.

Üdvözlégy Krisztusnak drága sz. Teste;

Áldott légy Jézusnak szentséges Vére:

Oh milly áldott vagy Oltári Szentség!

Angyali drága vendégség

Üdvözlégy nagy szentség, Istennek fia,

A' szűz Máriának ékes virága.

Oh milly áldott vagy Oltári Szentség.

Üdvözlégy Testté vált angyali kenyér.

Üdvözlégy, borból lett szentséges sz. Vér.

Oh milly áldott vagy.

Üdvözlégy nagy Szentség! élet adója,

Mi bünös lelkünknek meg orvoslója.

Ó milly áldott vagy.

Üdvözlégý egekþól hozzánk jött vendég,
 Kiért a' mi szívünk gyuladozva ég.

Óh milly áldott vagy Oltári szentség!
 Angyali drága vendégség.

V.

1. Most lett a' kenyér Krisztus testévé,
 Most vált a' szín-bor Jézus vérévé:

Test már a' kenyér, a' bor igaz Vér;
 Ezt hiszem, bátor elmémbe nem fér.

2. Itt az Istenség az Emberséggel
 Itt meg egyezett nagy szövetséggel,
 E'ben reménylek, valamig élek,
 E'ben részesíts Jézusom! kérlek.

3. Jézusom kérlek, hogy segítj arra,
 A' midőn jutok végső órára,
 Hogy sz. Testedben, drága Véredben
 Résztölhessek vég szükségemben.

VI.

I. Add nékem Jézus! szívedet,
 Akarlak szeretni;
 Mert az én szívem kedvedet
 Nem tudja keresni:

Ha csak veled nem egyesül,
 Ha szivedben nem részesül
 Egyedül kedvesem, Jézus én jegyesem!

II. Érettem a' Szűz méhében
 Te testbe öltöztél;
 A' kenyér, és bor színében
 Eledelem lettél:
 Hogy te veled egyesüljek,
 És csak téged szeresselek,
 Egyedül kedvesem, Jézus én jegyesem!

III. Melly csudálatos egyesség
 Van itt e' szent helyen,
 Az Istenség, és emberség
 Egy személyben jelen.
 A' mit itt látsz, nem csupa jel,
 Hanem angyali eledel
 A' lelkeknek bére, Jézus teste, 's vére!

IV. Óh kegyelemnek tengere!
 Érted eped szívem
 Óh angyaloknak kenyere!
 Téged óhajt lelkem.
 Tápláljad éhes lelkemet
 Áztassad száraz szívemet
 Oh én lelkem bére, Jézus teste, 's vére!

V. Szerelmes édes Jézusom!
 Oltári szentségben
 Jelen létedet itt vallom
 Kenyér, és bor színben;
 Noha nem látlak, de áldlak,
 És a' hit által imádlak
 Oh én lelkem bére, Jézus teste, 's vére!

VI. Menyből ki lobbant égő tűz
 Gyúlaszd szeretetem?
 Szünjön meg a' világi bűz,
 Ne rútítsa lelkem?
 Oh ragadd el már szívemet,
 Vond hozzád minden kedvemet
 Csak Te légy kedvesem, Jézus én kegyesem.

Ú R N A P J Á R A.

1. Zengjed nyelvem Úr Testének
 Csudálatos szentségét
 'S az Ő drága sz. Vérének
 Érdemét, dicsőségét:
 Mellyel e' király népének
 Meg győzte ellenségét.
2. Nékünk adatott, született
 Gyümölcse Szűz méhének,
 A' világban hirdettetett
 Szentsége igéjének.
 Csuda renddel véget vetett
 Közöttünk lételének.
3. A' végső vacsorához ül
 Tanítványi körében
 Hol a' törvény rendjét szentül
 Meg tartja ételében;
 'S magát adja eledelül
 Kenyér, és bor színében.

4. Test-ige kenyért testévé
 Egy szóval váltóztatja;
 A' bort pedig sz. vérévé;
 'S noha szem nem láthatja
 Szívünk erősítésévé
 Lesz az, hitünk úgy tartja:

5. Tehát hitünk illy szentségét
 Imádjuk hiv lelkünkkel,
 'S újtítsuk meg régiségét
 Buzgó tiszteletünkkel;
 Értelmünknek gyengeségét
 Erősítsük hitünkkel.

6. Nemzetettnék, és Nemzőnek
 Dicséret, és tisztesség;
 Magasztalás mind kettőnek
 Áldás: öröm, erősség!
 Mind kettőtől Eredőnek
 Légyen egyes dicsőség!

II.

Dicsérd Szion meg Váltódat,
 Vezéredet, Pásztorodat
 Vig szívvel, és énekkel.
 A' mint lehet, úgy tiszteljed:
 Mert csekélyebb minden ügyed,
 Hogy föl érd tisztelettel.
 Áldásunk tárgyaúl nekünk
 Élő, 's éltető kenyerünk
 E' nap ki mutattatik.

Mellyet vég — vacsorán evén,
Tanítványinak tördelvén

Adott urunk, adatik.

Teljes légyen, hangos légyen,
Víg, és tiszteletes légyen

Lelki örvendezésünk.

Mert mai nap, nagy ünnepünk,
Mellyen mi meg emlékezünk

E' szentség' szerzéséről.

Ez asztalnál uj királynak
Új húsvéte, ó tartásnak

Húsvétét megszünteti.

A' mit Urunk cselekedett,
Mi is cselekedjük, intett

Szent emlékezetére.

Szent szerzésből meg tanulván,
A' kenyeret, 's bort meg áldván

Vegyük üdvözségünkre.

A' hiveknek hit adatik,
Hogy a' kenyér Testé válik

'S a' bor Krisztus vérévé.

A' mit nem látsz, 's meg nem foghatsz,
Erős hitelt a'ban adhatsz

Az Isten igéjének.

Különféle színek alatt,
Jelek, 's nem állatok alatt

Drága dolgok rejtetnek.

A' Test étel, a' Vér ital;
De Krisztus épségében áll,

Mind egy, mind két szín alatt.

Az evőktől szegettetlen,
Osztottatlan, törettetlen,

Vétettetik egészen.

Veszi egy, és veszi ezer
De annyit egy, mennyit ezer,

Az evés nem fogyasztja.
Mind jók, 's mind gonoszok eszik
De ellenző sorsát veszik

Éltökre, vagy vesztökre.
Amott élet, imitt halál;

Nézd, milly ellenző sorsban áll

Azon ételnek vége!

Meg töretvén a' szent ostya,
Ne tántorogj, a' hit tartja

Hogy annyit tesz egy morzsája

Mennyit egész épsége.

Állatjában törhetetlen,

Tördelés van csak a' színben,

Mellyel szín alatt lévőben

Nem esik fogyatkozás.

Ime Angyalok' kenyere

Lön emberek' eledele

Igaz fiaknak étele

Ebeknek nem vetendő.

Példáztatott az példákban,

Izáknak áldozatjában

És a' húsvéti bárányban,

'S égből szállott mannában.

Te jó Pásztor bizony étkünk,

Jézus légy nekünk kegyelmünk,

Felnevelőnk, oltalmazónk,

Minden jókkal gazdagítónk

Az élőknék földjében.

Te ki mindent tudsz, 's művelhetsz,

Ki minket e' földön éltetsz,

Menyben asztalodhoz ültess,
 'S örök társaiddá tétess
 Szentjeid közt, könyörgünk.

AZ ÜDVÖZÍTŐ JÉZUSRÓL.

Jézus' szent emlékezete
 Szívben öröm eredete:
 De a' méznek is fölötte
 Édességes jelenléte.
 Nincsen ékeőbb éneklés,
 Nincsen kedvesebb fül zengés,
 Nincsen gyönyörűbb szív-érzés:
 Mint édes Jézus nevezés.
 Jézus soknak segítsége,
 Bűnösöknek reménysége,
 Meg térőknek üdvössége,
 'S menyben örök dicsősége.
 Jézus szívünk édessége,
 Setét elménk fényessége,
 Lelkünk nagy gyönyörűsége,
 Öröme, és vendégsége.
 A' nyelv azt meg nem mondhatja
 Sem bötű föl nem írhatja,
 Csak ki próbálta, tudhatja,
 Szívét Jézus mint gyúlasztja.
 Uram Jézus! maradj velünk,
 Légy mindenkor mi nap fényünk,
 Űzd el lelki setétségünk,
 Örömmel teljen szívünk.

Mikor látogatsz bennünket
 Meg vídámítod kedvünket
 Meg vetjük földi kincsünket
 Hozzád emeljük szivünket.
 Édes a' Jézus' szerelme,
 Megfoghatatlan értelme;
 Nagyobb Isteni kegyelme,
 Hogy sem meg fogja az elme.
 Mutatja ezt kínvallása,
 Drága vérének ontása;
 Ez lett lelkünk megváltása
 És Istennek bőv áldása.
 Ur Jézust meg esmérjétek,
 Szeretetét keressétek,
 Hozzája föl gerjesszétek
 Buzgósággal be vegyétek,
 Ki így szeret, szeressétek,
 Szerelmének feleljetek,
 Kedvért kedvet téríttsetek,
 E' nagy Urhoz siessetek.

I s t e n e s j ó s á g o k.

Uram hiszlek, és reménylek,
 És szeretlek szivemből.
 Mivel vagyok kegyelmedből,
 A' Te keresztény népedből,
 Anyaszentegyházzal vallok
 Mindent, a' mit tőle hallok.

Tarts e' hitben, reménységben, szeretetben
egyedül.

Uram hiszlek. 's a' t.

Igaz vagy, nem hazudhatol,
Senkitől nem csalathatol

Benned Uram! nincs setétség,
Azért hitemben sincs kétség.

Tarts e' hitben. 's a' t.

Uram hiszlek. 's a' t.

Hiszem, hogy csak egy Isten van,
Ámbár három személyje van,

Ki a' jókat jutalmazza,
gonoszokat ostromozza.

Tarts e' hitben. 's a' t.

Uram hiszlek. 's a' t.

Hiszem Krisztust, Isten fiát,

E' világnak Megváltóját,

Ki menyekből alá szálla,

Ember-testet föl vállala.

Tarts e' hitben. 's a' t.

Uram hiszlek. 's a' t.

Hiszem, 's vallom a' szent Lelket

Vigasztaló örömünket;

Ki szívünket megszentelte,

'Sok szép jókkal be töltötte.

Tarts e' hitben. 's a' t.

Uram hiszlek. 's a' t.

Vagyon Uram! reménységem,

Hogy el nyerem üdvösségem:

Mert bűnömet meg bocsátod,

Ha meg térésemet látod.

Tarts e' hitben. 's a' t.

Uram hiszlek. 's a' t.

Szeretlek nagy jószágodért,

Végzetetlen jó voltodért;

Mást kívüled nem ohajtok,

Sem nagyobbat nem állítok.

Tarts e' hitben. 's a' t.

Én Istenem, én mindenem

Tudod, hogy én szeretlek.

Azért utolsó órámban

Légyen e' szó ajakamban

Sőt szivemben föl jegyezve

Koporsómra föl szegezve:

Óh Istenem, én mindenem! tudod hogy én
szeretlek.

Meg térés fohásszai.

1. Könyörülj Istenem! én bűnös lelkemen,
Szánakodjál immár szomorú szivemen;
Haragodnak menykövét,
Éles, hegyes törét
Tedd vissza, vétkeim büntető eszközét.
2. Továbbá: mosogasd bűntől én szivemet,
Kegyes kézzel gyógyítsd sebektől lelkemet;
Bűneimet megvallom,
Nyilván tapasztalom;
Nem lehet miattok semmi vigasságom.
3. Egyedül Istenem! csak neked vétkeztem,
Te sz. szined előtt gonoszt cselekedtem;

Kegyelmes Úr Istenem!

Mi hasznod estemen?

Irgalmazz, 's könyörülj én bűn lelkemen.

4. Nyisd meg ajakimat sz. dicséretedre,
Ébreszd föl elmémet színed' nézésére;

Csak Téged' kívánjalak,

Téged' óhajtsalak.

Téged' akarjalak, Téged' kiáltsalak.

5. Tudom töredelmes sziveket látogatsz,
Kiket ostoroddal gyakorta sújtogatsz;

Azok Nálad kedvesek

Kegyre érdemesek

Add Uram Istenem! közölök lehessek.

NAGY BÓJTI ÉNEKEK.

1. Keresztények sirjatok,

Mélyen szomorkodjatok:

Keseregjen minden szív,

A' ki Jézusához hív.

2. Nintsen a'ban irgalom

Hozzád buzgó fájdalom,

A' ki Téged' meg nem szán

Oh Jézus! a' keresztfán.

3. Szent Testednek sebeit

Vérrel folyó kékjeit

A' ki látja, és nem sír,

Élő hittel az nem bír.

4. A' kősziklák repednek
 Nap, és Hold setétednek.
 Minden állat meg indul,
 Csak a' bűnös nem búsul.
5. Szálj szivedbe, sirasd meg
 Bűneidet; fontold meg,
 Hogy az Isten' fia volt,
 Ki éretted így megholt.
-

II.

1. Óh szerencsés bűnös ember!
 Néked hal meg Istened.
 Óh véghetetlen szeretet!
 Néked támad életed.
 Néked lészen Ő meg Váltód,
 Néked lészen úti társad;
 Néked hal meg Krisztusod!
2. Ime! milly tövis koszorú
 Szúrdálja áldott Fejét;
 Dühös kínzás mint faggatja
 Szentséges, drága Testét!
 Keze, lába, minden ere
 Nagy gyötrelmeinek helye;
 Mindenét kín szaggatja.
3. Liliomot tövisek közt
 Bűnös ember' szeressed.
 Atya Istennek fiáért
 Váltóztasd meg éledet'

Néked leszen Ő meg Váltód,
 Néked leszen úti társad
 Néked hal meg Kristusod.

III.

1. Bűnös lélek! sirasd kérlek
 Uradnak nagy kínját;
 Mert ártatlan, mint egy bárány
 Szenved a' keresztfán.
2. Tekints kérlek, szent sebére
 Édes Teremtődnek;
 Mellyet szenved, hogy lelkedet
 Adja üdvösségnek.
3. Siránkozik bűneinkért,
 És úgy mosogatja
 Rútságinkat, mocskainkat
 Vérrel tisztogatja.
4. Bűneinkért ostromozzák
 Az ártatlan bárányt,
 Tövisekkel koronázzák,
 'S kinozzák egyaránt.
5. Arczon verik bűneinkért,
 Pökdösik szent arczát;
 Irgalmatlanul csúfolják,
 Szaggatják sz. haját.
6. Indúlj kérlek bűnös lelkem!
 Szánjad meg Uradat;
 Bűneidért keservesen
 Sirassad magadat.

7. Föld, tenger, egek sirjatok,
 Szenved most Uratok;
 Ti csillagok zokogjatok,
 Kinjait szánjátok.

8. Kegyes Jézus! légy kegyelmes
 Nékem bűneimért;
 Ki a' magas szent keresztfán
 Öntözél érttem vért.

IV.

I. Ah félek, rettegek, Jézusom mit tegyek?
 Midőn a' fán fűgni, érettem meg halni
 látlak Téged!

Lelkemben bűnimért tusakodom;
 Vétettem ellened, nem tagadom;
 De midőn így függve látlak, 's ki feszülve
 És vérbe keverve már

Szégyenlem, és bánom vétkem' immár.

II. Mert el árultalak, Zsidóknak adtalak,
 Annyit roszalkodván, annyiszor kívánván
 sok tilalmast.

Mezitelenséggel ruháztalak,
 Eczettel, epével itattalak:

„Feszítsd meg“ mondottam, bűnre, hogy indultam
 Tőled el fordultam Ég!

Légy Jézus irgalmas, 's tarts meg mindég.

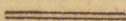
III. Kiontott vérednek, öt mély sebeidnek
 Nem egyéb az oka, hanem bűnöm soka
 tapasztalom.

Nem véték ezután, megmutatom,
 Életemet jobbra váltóztatom;
 Arczomat áztatom, vétkeim' jajgatom,
 'S holtomig siratom meg.

Istenem, 's mindenem oh hallgass meg!

IV. Óh édes Istenem, kezdetem, és végem!
 Benned mozgok, 's élek, hozzád szivből égek,
 miglen élek.

Szivemet Te néked föl áldozom,
 Azt máshoz kívüled nem kapcsolom,
 Rejts el sebeidbe, juttass kegyelmedbe:
 Az élők könyvébe tégy,
 Itéletem napján jobboldra végy!



V.

A' keseredet Anya áll
 Könnyezve a' keresztfánál,
 Mellyen sz. Fia függött.
 Kinek megepedt szívében,
 Fájdalmas, és bús lelkében
 Éles pallos ütközött.
 Oh milly kínos érzékenység
 Gyötrötte, és keserűség
 Ezen áldott szűz Anyát!
 Milly fájdalom emésztette,
 Hogy rettegve tekintette
 Ártatlan fia kínját.

Könnyeit ki ne hullatná,
Hogy ha Krisztus anyját látná

Illy kinokat szenvedni?

Ki ne szánná e' szűz anyát,
Hogy ha véle látná fiát.

Fájdalomban epedni?

Nemzetsége vétkeiért

Látta Jézust, hogy hullat vért,

'S a' nép hogy ostromozá.

Látta szerelmes gyermekét

Milly fájdalom birja lelkét:

Midőn ezt föláldozá.

Óh Szűz szeretet' kútfeje!

Száljon rám búdnak ereje,

Hogy veled könyezhessek.

Add, hogy szívem föl gerjedjen,

Jézus szerelmétől égjen,

Add, hogy neki tetszhessem.

Engedd: hogy veled sirhassak,

Fiadon szánakodhassak

A' mig leszek életben.

'S a' kereszt alá siessek,

Hogy ottan társad lehessek

Én mindig keservedben!

Legszebb virága nemednek!

Kebelemben gyötrelmednek

Elevenítsd érzését;

'S Krisztus halála kínjának,

Kinszenvedése súlyának

Újítsd emlékezetét.

Sebeivel sebesíts meg,

Keresztjével részegíts meg

Az üdvösség ösvényén.

Hogy el ne tévelyedhessem,

'S általad védelmeztessenem

Az ítélet idején.

Krisztus keresztje őrizzen,

Sz. malasztja környékezzem

Sz. halála segítsen:

Hogy midőn el múlik testem,

A' paradicsomba lelkeim

Egyenesen mehessen.

BOLDOGS. SZŰZ MÁRIA TISZTELETE.

1. Egek' ékessége, földnek dicsősége
Magyarok Asszonya, 's Királynéja!

Hozzád buzgó szívvel, köteles hűséggel

Járulunk óh boldog Szűz Mária:

Mint pártronánkhoz, édes anyánkhoz

Buzgó szeretettel folyamodunk,

És nagy szükségünkben fohászkodunk.

2. Tekints kegyes szemmél, és irgalmas szívvel
Koronás Őseink' kérelmére

Jöjj örökségednek, rettegő népednek

Mellyért sz. Szűz kérünk, védelmére:

Míg bennünk egy ér mozdúl, vagy csep vér

Téged' hiven fogunk mi szeretni,

Kegyes jó voltodat emlegetni.

3. Azért nagy Asszonyunk! hozzád folyamodunk

Megne vesd szűz anyánk kérésünket;

Hadaktól, éhségtől, mirigyes haláltól,

A' föld indulástól ments meg minket:

Életünk' fogytán, végső óráján

Mutasd meg óh Isten' áldott anyja,

Anyánknak magadat óh Mária.

II.

I. Mondj naponkint, és óránkint

Lelkem dicséreteket;

Máriának, szűz Anyának

Ülj vigan ünnepeket.

Gondolkodjál, 's álmélkodjál az Ő méltóságáról;

Tisztelettel, szeretettel szólj Istennek anyjáról.

II. Őt kedveljed, és tiszteljed,

Hogy büntől mentt lehessél;

Őtet kérjed, és dicsérjed,

Hogy itt tisztán élhessél;

Mert Mária, kit kegyelem bőven meg környékezett;

Áldásokkal, égi jókkal jöven, hozzánk érkezett.

III. Mondj vég nélkül, és énekül

Ő neki dicséretet;

Szentségéről, kegyelméről

Tégy hív emlékezetet.

Elmém, eszem, minden részem e' Szűzet dicsérjétek

Énekekkel, és versekkel Őtet emlegessétek.

A' tanuló Ifiúság' pártfogója'

SZENT ALOIZ' TISZTELETE.

I. Egekből eredett ártatlan virág!

Kit meg nem ejthetett a' csalárd világ ;

Szüesség csudája,

Ifiúság példája

Szent Aloiz !

Hathatós pártfogóm

Kérlek, légy szószólóm

Minden szükségemben

Ez Életben.

II. Te büntől lelkedet tisztán tartottad ;

Még is szűz testedet, miért sanyargattad ?

Oktattál engemet,

Hogy büntől lelkemet

Így őrízném.

Mert mint a' rozsáság,

Úgy az ártatlanság

Sanyarú tövissel

tartatik fel.

III. Ah! miért nem követtem példádat e'ben ?

Magamnak kedveztem, voltam sok bűnben.

Kérjed Istenedet,

Ez után éltedet

Hogy kövessem :

Ha nem olly ártatlan,

Légyen mind úntalan

Bennem tiszta lélek

Míglén élek.



HALOTTI SZ. MISÉRE :

Napja Isten haragjának

Végét veti e' világnak ;

Ez szavok a' Prófétáknak.

A' sziv telve rettegéssel

Lesz a' Bíró jövetével ;

Hol kezdődik a' számvétel.

A' trombita-szó egyszerre

Lehat minden sir-fenekre ,

'S kit kit hiv ítélő székre.

Bámul a' természet, 's halál ,

Hogy a' földpor emberré vál ,

És a' Bíró eleibe áll.

Az irott könyv meg nyittatik.

Mellyben minden foglaltatik ,

Valami meg bíraltatik.

Akkor szegény én mit tegyek ?

Oltalmammra kiket vegyek ?

Hol a' szentek is rettegnek.

Ég', föld' hatalmas Fölsége :

Világ ingyen üdvössége ,

Üdvözits malaszt mélysége.

Kegyes Jézus emlékezzél ,

Hogy érettem kint szenvedél ,

Ments meg , kít véreden vettél.

Szivbe szálva fohászkodom ,

Szégyen terül el arczomon ,

Szánakodj bűnös voltomon.

Halld meg ajkam könyörgését ,

Tekintsd szivem' törődését.

Nyugasztald meg élttem' végét.

A' Fölséges Apostoli Királyért imádság.

✠. Tartsd meg Uram Apostoli Királyunkat.

℞. És hallgas meg minket,
Midön segítségül hívunk Tégedet.

✠. Uram hallgasd meg könyörgésünket.

℞. És a' mi kiáltásuuk jusson Te hozzád.

K ö n y ö r ö g j ü n k :

Mindenható örök Isten! ki alkotott néped
kormányoztatását királyokra, és Fejedel-
mekre bíztad; alázatosan könyörögve ke-
rünk Tégedet; hogy N. Apostoli Királyun-
kat menyei kegyelmed' ajándékinak bőv-
ségen meg tartani, oltalmazni, és meg-
dani méltóztassál: hogy szerencsés uralk-
dása alatt jó erkölcsökben, és tudomány-
tanulásában előmenvén, az örök boldogság
ajándékinak el nyerésére méltók lehessünk.

Mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Isteni segedelem maradjon mindenkor
velünk. Amen.

